

Etablering av ny forskerskole innen utfordringene og mulighetene i Arktis

- Rapport fra tverrfakultær arbeidsgruppe

1. Introduksjon

UiT Norges arktiske universitet er verdens nordligste breddeuniversitet med en unik geografisk beliggenhet i forhold til arktisk forskning og utdanning. UiTs strategi *Drivkraft i nord* slår fast at UiT skal utnytte sin sentrale beliggenhet i nordområdene, universitetets faglige bredde og kvalitet, og tverrfaglige fortrinn for å møte fremtidens utfordringer.

Høsten 2020 ble det tatt initiativ til en ny plattform for arktisk forskning og utdanning ved UiT, *Arctic Resilience Accelerator (ARA)*. Formålet med initiativet er å skape en felles, flerfaglig plattform for forskning, kunnskap og innovasjon knyttet til utfordringer i og utviklingen av Arktis.

For å vurdere behovet for- og innretningen til tilbudet, oppnevnte UiT i desember 2020 en tverrfakultær arbeidsgruppe bestående av vitenskapelig ansatte som har relevant utfyllende kompetanse og interesse for feltet.

2. Mandatet til arbeidsgruppen

Den tverrfakultære arbeidsgruppen har fått i oppgave å gi råd til UiT om følgende spørsmål:

1. Utarbeide et forslag til overordnet profil for forskerskolen/ph.d.-programmet
2. Definere forskningsområdet og fokuset for den nye forskerskolen/ph.d.-programmet, herunder utarbeidelse av forslag til læringsmål, læringsutbytte, opptakskrav, studieplan/opplæringsdel (hente fra eksisterende kurs og foreslå nye)
3. Utarbeide et forslag om organiseringen av en ny forskerskole/ph.d.-program, dvs.
 - a. Valg av format: forskerskole eller ph.d.-program
 - b. Organisering av veiledningen av doktorgradsstudentene
 - c. Modell for deling av kostnader og inntekter i forskerskolen/ph.d.-programmet mellom fakultetene

Arbeidsgruppen har bestått av følgende personer:

- Professor Michela Aschan, BFE-fak
- Professor Tormod Brenn, Helsefak
- Professor Galina Gusarova, UMAK
- Professor Tore Henriksen, Jurfak
- Professor Hans Kristian Hernes, HSL-fak
- Stipendiat Barbra Sophia Stein, TODOS
- Professor Torjer Andreas Olsen, HSL-fak
- Professor Martin Rypdal, NT-fak
- Professor Per-Arne Sundsbø, IVT-fak
- Seksjonsleder Pål Vegar Storeheier, FUF (leder)

Forskningsstrategisk utvalg (FSU) har fungert som referansegruppe underveis i arbeidet. Nina Norum Anda (FUF) og Malgorzata Smieszek (rektors stab) har vært sekretærer for arbeidsgruppen.

Arbeidsgruppen har totalt hatt fire møter der ulike elementer av mandatet har vært diskutert. Møtene har på grunn av den pågående Korona-pandemien, blitt gjennomført digitalt i Teams. FSU har to ganger

blitt bedt om råd knyttet til veivalgene i etableringen av forskerskolen. Denne rapporten er et resultat av diskusjonene i både den strategiske arbeidsgruppen og i FSU.

3. Utarbeide et forslag til overordnet profil for satsingen - forskerskole eller ph.d.-program?

Arbeidsgruppen måtte først ta stilling til om UiT skal etablere en ny forskerskole eller et nytt ph.d.-program? En forskerskole og et ph.d.-program har ulike fordeler, ulemper og utfordringer. Det ble derfor foretatt SWOT-analyser av de to hovedmodellene for organisering av satsningen. Disse er oppsummert i figur 1 og 2.

Både arbeidsgruppen og majoriteten i FSU mente at UiT vil være best tjent med å først etablere en forskerskole. Dette skyldes i hovedsak at det å etablere et nytt ph.d.-program er en omfattende prosess som vil kreve stor administrativ innsats i etableringsfasen. Å etablere et nytt ph.d.-program vil også medføre at man vil redusere antall studenter på andre ph.d.-programmer, noe som kan medføre at de minste ph.d.-programmene ikke lenger tilfredsstiller Nokut sine krav til omfang. Alle ph.d.-studenter som disputerer på programmet vil også registreres som disputaser ved det fakultetet som administrerer programmet. Dette vil trolig oppfattes som uheldig for de fakultetene som ikke får regnet studentene som sine, og kan bidra til at disse fakultetene ikke vil allokere ph.d.-stipend til ph.d.-programmet. Både arbeidsgruppen og FSU var av den oppfatning at det er naturlig å starte med en forskerskole som alle fakulteter har eierskap til, og at, dersom man ser at virkemiddelet er godt, kan videreutvikle satsingen til et ph.d.-program.

Figur 1. SWOT-analyse av ph.d.-program innen ARA.

Figur 2. SWOT-analyse av forskerskole innen ARA.

4. Definere forskningsområdet og fokuset for den nye forskerskolen

UiT er Norges arktiske universitet. En forskerskole med fokus på tematikk som er relevant for Arktis kan bidra til å styrke UiTs forskning innen både de grunnleggende samfunnsmessige utfordringene og de naturgitte endringene som har betydning for utviklingen i arktiske områder. Målet for forskerskolen vil være å skape og legge til rette for tverrfaglig samarbeid mellom fagmiljø, å bygge kompetanse og å utvikle og drive frem prosjekter av høy kvalitet som har relevans for utfordringer i det arktiske området. Forskerskolen bør også ha som mål å etablere og styrke samarbeid med andre institusjoner som driver forskerutdanning som er spesifikt knyttet til Arktis.

Det å definere et tema som alle de sju, svært ulike fakultetene vil kunne samarbeide om, og som vil kunne engasjere både studenter og vitenskapelige fra ulike fagmiljøer, har vært vanskelig å definere. Ut ifra de mange innspill som kom i gruppens første møte, ble man stående igjen med fire ulike tema som er blitt diskutert godt i både arbeidsgruppen og i FSU (se vedlegg for nærmere beskrivelse av de fire temaområdene):

1. **Bærekraftsmålene (Sustainable Development Goals)**
2. **Arktisk motstandsdyktighet (Arctic Resilience)**
3. **Transformasjon mot klimanøytralitet – en oppdragstilnærming (Transformation towards climate neutrality – mission approach)**
4. **Et Arktis i endring (Changing Arctic)**

Både arbeidsgruppen og FSU mener at bærekraftsmålene er viktige, men at de gir for lite fokus i denne sammenhengen. I tillegg må disse målene uansett inkluderes i utformingen av ambisjonene til skolen. Motstandsdyktighet/*resilience* er et ukjent og fremmed begrep for mange både i og utenfor universitetsmiljøet. Det vil derfor være et vanskelig ord å formidle utad. For fagmiljøene har dessuten ordet svært ulik betydning. På grunn av dette vil det være uheldig dersom man velger å bruke begrepet

Resilience i tittelen til forskerskolen. Ordet kan heller benyttes i en undertittel eller i beskrivelsen av skolens ambisjoner. Klimanøytralitet er også vanskelig å få alle fakultetene til å engasjere seg innen, og dette temaet er allerede svært godt dekket av *Arctic Centre for Sustainable Energy* (ARC). En ny forskerskole innen det samme temaet virker derfor lite hensiktsmessig.

Det temaet som både arbeidsgruppen og FSU har samlet seg rundt er Et Arktis i endring (*Changing Arctic*);¹. Dét er en overskrift som mange fagmiljø under hvert fakultet vil kunne finne interessante tema innenfor. Tittelen er lett forståelig, enkel å formidle og lett gjenkjennelig både innad og utad. Under denne fanen passer også de tre fagområdene (mat, helse og energi) som opprinnelig var tenkt under ARA, svært godt. I tillegg vil det overordnede temaet også kunne inkludere tema som klimanøytralitet og ulike dilemmaer som et Arktis i endring skaper.

Det har vært diskusjoner om man skal kalle skolen *Changing Arctic*, *A Changing Arctic*, *The Changing Arctic* eller *Changes in the Arctic*. Men tittelen *Changing Arctic* er den bredeste og gir størst spillerom for fortolkning av både bruker og mottaker. I tillegg er det enighet om at forskerskolen må ha en undertittel der man klarere definerer innholdet i skolen. UiT har i dag 16 ulike forskingsgrupper med begrepet «Arktis» i seg og enda flere har «Arktis» som del av en undertittel. Det er derfor viktig at man lager en god undertittel og en beskrivelse av *Changing Arctic* som gir en god definisjon på hva denne skolen skal gjøre. Dette vil måtte bli utarbeidet av de som skal involveres i den videre utviklingen av forskerskolen slik at de får et eierskap til satsingen.

5. Forslag til organisering av en ny forskerskole

Både arbeidsgruppen og FSU har diskutert de mange utfordringene som en flerfaglig og/eller tverrfaglig forskerskole innebærer. Enhetene er av ulik størrelse og har ulike kulturer både når det gjelder forskning og veiledning av ph.d.-studenter. For at forskerskolen skal være attraktiv å ta del i, må den gi en *merverdi* både for student, veileder og forskergruppe. Det er derfor viktig at både innholdet og organiseringen av skolen er god.

Ledelse av forskerskolen

Tre ulike modeller for ledelse av skolen har blitt diskutert:

1. Et styre bestående av vitenskapelig ansatte med relevant kompetanse og faglig profil for forskerskolen samt studentrepresentanter/TODOS.
2. Et styre bestående av dekanene/prodekanene for forskning og en studentrepresentant. Alternativt kan ULM/FSU fungere som styre for forskerskolen (dersom man velger at ULM skal fungere som styre for forskerskolen bør det også inkluderes en representant fra TODOS).
3. FSU eller ULM fungerer som styre for forskerskolen. Det etableres i tillegg et vitenskapelig råd bestående av ph.d.-studenter som deltar i forskerskolen og vitenskapelig ansatte med relevant kompetanse og faglig profil for forskerskolen.

Modell 1 er den modellen som i dag brukes ved de fleste forskerskolene ved UiT, og vil sikre at de som skal utvikle innholdet i forskerskolen er godt koplet på og har stor innflytelse på de faglige valgene som tas. En utfordring med denne modellen er imidlertid forankring på tvers i organisasjonen. De fleste involverte fakultetene består av flere institutter, og det vil kunne være utfordrende for de vitenskapelig ansatte som er del i styret å nå ut til kollegaer på tvers av instituttgrenser. Videre vil sannsynligvis

1

<https://uit.no/Content/724985/cache=20211803153001/Notater%20fra%20forskningsstrategisk%20utvalg%202021%202.pdf>

ledelsen av forskerskolen måtte bruke mye tid på avklaringer og diplomati på tvers av institutt- og fakultetsgrenser både horisontalt og vertikalt.

Modell 2 er etter arbeidsgruppens syn for topptung og mangler en mer operativ faglig forankring. Siden denne skolen omfatter samarbeid mellom *alle* fakultetene ved UiT, var det, både i arbeidsgruppen og i FSU, enighet om at modell 3 er den beste modellen. Forskerskolen bør ledes på to nivåer ved å bruke en etablert lederarena på fakultetsnivå (FSU) til å ta stilling til *større* endringer og veivalg, og også gjøre avklaringer på tvers av fakultetsgrensene. Hovedansvaret for skolen vil ligge til det vitenskapelige rådet. Dette vil bestå av den/de som velges som leder av skolen sammen med en gruppe av forskere/veiledere/ph.d.-studenter. Det vitenskapelige rådet vil ha ansvar for å legge de faglige planene for de ulike elementene i forskerskolen, samt ta stilling til aktuelle faglige og operative valg i forskerskolen. Da FSU ble spurt om hvilken modell de mener er best for ledelse av forskerskolen, landet de også på modell 3.

Administrasjon av forskerskolen

UiT har som prinsipp at all faglig aktivitet skal organiseres under den ordinære faglige linjen (dvs. på fakultetene). Alle tverrfaglige forskerskoler ved UiT er i dag underlagt ett fakultet. Flere fakulteter samarbeider gjerne, men hovedadministrasjonen og ledelsen ligger normalt under ett og samme fakultet/institutt.

Arbeidsgruppen har vurdert tre hovedmodeller for administrasjon av forskerskolen:

- A. Normalmodellen. Forskerskolen er underlagt ett fakultet som har ansvar for administrasjonen av forskerskolen.
- B. Sekvensiell modell. Fakultetene rullerer på å ha ansvar for den administrative driften av forskerskolen.
- C. Sentralisert modell. Det har vært diskutert i organisasjonen hvorvidt UiT bør styrke koordineringen av den samlede arktiske aktiviteten UiT har innen både forskning, utdanning, formidling og innovasjon. Dersom UiT velger å etablere et sentralt *Arktisk knutepunkt*, vil denne kunne stå for den administrative driften av forskerskolen. Et alternativ til å knytte forskerskolen til et Arktisk knutepunkt er at UB får ansvar for administrasjonen.

De som administrerer forskerskolen vil være ansvarlig for koordinering og drift av seminarer, workshoper, sommerskoler og andre aktiviteter som er i regi av forskerskolen. De vil også være sekretariat for det vitenskapelige rådet. I alle modellene for forskerskolen vil fakultetene være ansvarlige for administrasjonen av ph.d.-studentene som er knyttet til deres ph.d.-programmer og for alle forhold knyttet til veiledere og 8000-emner.

Alle de alternative modellene for administrasjon av forskerskolen vil kunne fungere, men de har alle ulike fordeler og ulemper. Normalmodellen gir eierskap til ett fakultet, noe som gjør at dette fakultetet har en forutsigbarhet i allokeringen av ressurser. Den gjør også at de som har administrasjon av forskerskolen som ansvarsområde kjenner forskerskolen godt og blir gode på å forvalte den. Ulempen ved modellen er at forskerskolen da lett kan bli oppfattet som en forskerskole som eies av dette fakultetet og at forankringen blir mindre god ved de andre fakultetene. Dette har UiT tidligere erfart når det gjelder driften av *High North Academy*. En sekvensiell modell vil fungere bedre når det gjelder forankring av forskerskolen da dette blir å regne som en felles dugnad. Ulempen med modellen er primært at de som jobber med administrasjon av forskerskolen løpende vil skiftes ut og dermed ikke kjenne skolen like godt. Arbeidsgruppen diskuterte en versjon av den sekvensielle modellen der to fakulteter delte på ansvaret for skolen, at de hadde ansvaret for to år av gangen og at kun ett av fakultetene ble skiftet ut hvert år. Denne modellen vil både sikre større robusthet og at det hele tiden er en kontinuitet blant de som administrerer skolen. Den tredje modellen, en sentralisert modell, gjør

at ingen av fakultetene har administrativt ansvar for forskerskolen. En av de sterkeste fordelene ved en slik modell er at forskerskolen lettere oppfattes som en skole for hele universitetet. For at et arktisk knutepunkt skal kunne virke samlende og koordinerende på tvers av fag- og fakultetsgrenser vil man, uavhengig av en forskerskole, også behøve å etablere møteplasser som går på tvers av fakulteter. Dersom UiT velger å etablere et Arktisk knutepunkt, kan det således være naturlig å se forskerskolen i sammenheng med det arktiske knutepunktet.

Arbeidsgruppen var lite kjent med ideen om et Arktisk knutepunkt, og det var således utfordrende for gruppen å vurdere hvilken rolle en slik enhet eventuelt skulle ha i forhold til forskerskolen. Arbeidsgruppen var delt når det gjelder valg av modell for administrasjon. Deler av arbeidsgruppen mente at det ville være riktig å knytte administrasjonen av forskerskolen fortrinnsvis til et Arktisk knutepunkt eller til UB. Begrunnelsen for dette er at det vil tydeliggjøre at forskerskolen er institusjonell og et tilbud for alle fagmiljøer ved UiT. Deler av arbeidsgruppen mente at ansvaret for administrasjonen av forskerskolen burde ligge ved *ett* fakultet, og at det fakultetet der lederen av forskerskolen er ansatt også burde være administrativt ansvarlig for driften av skolen. For å sikre kontinuitet, bør den som utpekes til leder sitte i fire år. Dette vil sikre kontinuitet i både ledelsen og administrasjonen av forskerskolen for fire år.

Da FSU ble spurt til råd om hvilken modell de mente var best egnet for å administrere forskerskolen, mente de at forskerskolen enten bør administreres suksessivt av alle fakulteter eller sentralt gjennom et Arktisk knutepunkt.

Studiestruktur

En forskerskolens primære oppgave er å styrke ph.d.-utdanningen ved UiT. Forskerskolens viktigste mål vil være å fremme tenkning om hvordan ulike vitenskapsområder analyserer utfordringer og grunnleggende endringer i arktiske områder, og hvordan flerfaglig forskning kan bidra til å styrke kunnskapsgrunnlaget om bærekraftig utvikling i Arktis. Forskerskolen bør organisere aktiviteter som trener studentene i konkret problemløsning hvor kunnskap fra ulike vitenskapsområder inkluderes. Videre må forskerskolens medlemmer arbeide sammen og holde nær kontakt med aktører i samfunnet som arbeider med utvikling og anvendelse av kunnskap.

Et universitetsstipend er normert til fire år, der selve studiedelen er normert til tre år (180 studiepoeng) og pliktarbeidet er normert til ett år. Studentene må ta en opplæringsdel på 30 studiepoeng som inngår i studiedelen. De fleste ph.d.-programmene har ti valgfrie studiepoeng, og de legger ofte klare føringer på hva de valgfrie studiepoengene kan være. Dette gjør at de fleste forskerskoler tilpasser emnene sine slik at de kan brukes som valgfrie studiepoeng av studentene som tilhører skolen. En eventuell ny forskerskole vil ha studenter fra *alle* fakulteter. Dette betyr at alle emner som lages må ta hensyn til alle parameterne som ligger i kravene til opplæringsdelen i alle ph.d.-program ved UiT. Det vil derfor kunne være utfordrende å lage egne emner knyttet til forskerskolen som kan tas av alle studenter tilknyttet skolen. For at det skal være mulig å etablere 8000-emner som er tilpasset forskerskolen, bør samtlige fakulteter vurdere regelverket knyttet til sine ph.d.-program og sikre at det er åpning for å også inkludere aktuelle emner fra andre ph.d.-programmer.

UiT har i dag totalt sett svært mange 8000-emner, og disse dekker et bredt spekter av ulike tematikker og fagområder. Arbeidsgruppen ser at det kan være riktig å etablere et emne som integrerer kunnskap og kompetanse fra fagmiljøer fra mange fakulteter. Det bør være et mål for skolen at de etablerer egne emner etter hvert. Før man begynner å planlegge eventuelle nye 8000-emner, mener arbeidsgruppen imidlertid at man bør gjennomgå de eksisterende emnene og vurdere om det er mulig å gjenbruke disse. Eventuelt kan eksisterende emner justeres/oppdateres før man velger å etablere nye tilbud.

Arbeidsgruppen mener at forskerskolen bør inneholde felles aktiviteter der stipendiater og veiledere møtes med jevne mellomrom. Dette vil utgjøre kjernen i forskerskolen og gjøre samarbeid på tvers av fakultetsgrenser enklere. Siden skolen skal være en tverrfaglig forskerskole er seminarer, webinarer og workshops en fin måte å organisere tverrfaglig samarbeid på. En god ide kan være å sette opp to-tre dilemma/tema som skal diskuteres hvert semester. Temaene kan og bør være relatert til studentenes forskningsprosjekter og studentene må også presentere eget arbeid. Samtidig blir tematikken/dilemmaet/utfordringen sett på fra andre faglige ståsteder. For både studentene og veilederne vil dette kunne gi en stor merverdi. Videre kan man vurdere å organisere seminarene på en slik måte at det vil kunne gi studiepoengsuttelling.

Det anbefales videre at de studentene som tildeles strategisk av universitetsstyret skal bruke deler av pliktarbeidet sitt innenfor forskerskolen. Oppgaver som disse stipendiatene kan få ansvaret for er for eksempel medansvar for arrangementer av seminarer, workshops, nettsider osv. Dette vil også kunne lette arbeidsmengden for fakultetene noe. Disse pliktene må ses i sammenheng med annet pliktarbeid som studentene er pålagt.

For å bidra og styrke samarbeid på tvers av fagområder og fakulteter, mener arbeidsgruppen at alle studentene som er tildelt strategisk av universitetsstyret bør ha minst tre veiledere. Det anbefales at en av bi-veilederne enten kommer fra et annet fakultet enn det fakultetet hvor stipendiaten er tilsatt eventuelt bør en av bi-veilederne være tilsatt ved et annet eksternt universitet.

Arbeidsgruppen mener at det er viktig at forskerskolen ikke kun består av ph.d.-studenter som er strategisk tildelt av universitetsstyret. Den bør også romme ph.d.-studenter innen relevante fagområder som er finansiert av strategisk fond, over fakultetenes egne rammer eller som er eksternt finansiert. Dette vil gi forskerskolen et større volum og skape større faglig dynamikk.

Det bør vurderes om UiT skal søke om midler fra Norges forskningsråd til å gjøre forskerskolen til en nasjonal forskerskole. Årets frist er imidlertid allerede medio september, og det vil være utfordrende å få innhold, faglige ressurspersoner og avtaler med andre institusjoner på plass så raskt.

Deling av kostnader og inntekter

Arbeidsgruppen foreslår at midler til drift av seminarer og andre formelle og uformelle aktiviteter i forskerskolen dekkes over Strategisk fond. Fakultetene bidrar med ressurser i form av tiden til fagpersonene som bidrar til forskerskolen gjennom å være veiledere, mentorer eller forelesere i forskerskolens seminarer/workshoper. Universitetsstyret tildeler strategiske stipendiatstillinger som er øremerket til forskerskolen. For å bygge et levedyktig og stimulerende fellesskap bør fakultetene i tillegg oppfordres til å knytte andre stipendiatstillinger – både stipendiater tildelt fra den sentrale poolen, egenfinansierte stillinger og eksternt finansierte stillinger – til forskerskolen.

Resultatmidlene tilfaller det fakultetet som studenten er ansatt ved. I de tilfellene der stipendiaten er tatt opp på et ph.d.-program ved et annet fakultet brukes den normale modellen for kostnads- og inntektsfordeling som er etablert ved UiT.

6. Annet

Det er vanlig at når en forskerskole blir opprettet, så har man en eller flere engasjerte vitenskapelig ansatte som brenner for prosjektet og som naturligvis vil utvikle og drive skolen og aktivitetene videre. Arbeidsgruppen er litt spørrende til hvem ved de sju enhetene som skal drive denne skolen videre. I FSU kom det forslag om at når skolen ble opprettet burde det gå et brev ut til enhetene der de ble bedt om å utpeke noen som skulle representere dem i denne skolen. Et annet alternativ var at de vitenskapelige som får tildelt en ph.d.-student tilknyttet denne forskerskolen også vil måtte bidra inn i

skolen. Begge løsningene er gode alternativer, og man vil sannsynligvis måtte bruke ulike metoder for å nå frem til de som vil ta det faglige eierskapet for utviklingen av forskerskolen. At vi finner frem til fagpersoner på tvers av fakulteter som tar dette eierskapet er av avgjørende betydning. Med andre ord, må satsingen gå fra å være et top-down-initiativ til å ha sterkt eierskap i ett eller flere fagmiljøer ved hvert fakultet. For å klare denne overgangen må vi ha kloke strategier for hvordan vi skal lykkes i å få alle fakulteter til å ta aktivt del i dette arbeidet.

Et annet spørsmål som arbeidsgruppen og FSU kort har adressert er timingen av initiativet. UiTs strategi *Drivkraft i nord* utløper snart, og en ny strategi skal utarbeides i løpet av 2022. Arbeidsgruppen kan derfor nødvendigvis ikke være sikker på at dette initiativet vil være i tråd med institusjonens nye strategi.

7. Forslag til videre prosess

Arbeidsgruppen anbefaler at oppstart av skolen settes til høsten 2022, og foreslår følgende videre prosess.

April 2021.

- Rapportens forslag om forskerskolens profil, ledelse, administrasjon, faglige innhold og videre prosess bør diskuteres med Utvidet ledermøte og Polarkomiteen.

Juni 2021.

- Planene for forskerskolen presenteres for universitetsstyret, og styret vedtar etableringen av forskerskolen. De sju ph.d.-stillingene tildeles under forutsetning av at alle fakulteter klarer å utpeke medlemmer/veiledere av forskerskolen og at disse klarer å utpeke en leder og utarbeide en konkret plan for innholdet i skolen innen utgangen av 2021.
- Fakultetene velger ut sju veilederteam og utpeker en leder. De sju hovedveilederne utgjør sammen med en representant fra TODOS et vitenskapelig råd. Det vitenskapelige rådet lager en overordnet, felles plan for det faglige fokuset til stipendiatene og velger/utpeker en leder.

Oktober 2021.

- Det vitenskapelige rådets plan for innholdet i forskerskolen presenteres for FSU og ULM.
- Arbeidet med en fellesutlysning av de sju ph.d.-stillingene begynner.

Desember 2021.

- Universitetsstyret orienteres om planene for forskerskolen.
- De sju ph.d.-stillingene lyses ut

August 2022.

- Oppstart av forskerskolen.